

صدائیت می زنم

سهیل دستمالچیان

صدایت می‌زنم

سهیل دستمالچیان

عکاس و طراح جلد: سروش دستمالچیان

انتشارات اسپندگان

مشهد، بابان دانشگاه، بازار کتاب ناشران گلستان

۰۹۱۵۷۱۵۸۳۴۰

soheil_dastmalchian@yahoo.com

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

سرشناسه: دستمالچیان، سهیل، ۱۳۶۳.

عنوان و نام پدیدآور: صدایت می‌زنم/ سهیل دستمالچیان.

مشخصات نشر: مشهد: اسپندگان، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری: ۵۲ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۷۸۸-۰۷-۳

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

موضوع: Persian poetry -- 20th century

رده بندی کنگره: ۱۳۹۵۷ ۴ص ۲س / PIR۸۳۴۳

رده بندی دیویی: ۸۱/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۷۶۴۸۶

سال‌ها پیش زمانی که نخستین مجموعه‌ی ترانه‌هایم منتشر شد و کم‌کم ترانه‌هایم به اجرا رسیدند، به این فکر افتادم که ادبیات را در دانشگاه دنبال کنم و به طور جدی‌تر و تخصصی‌تر به آن بپردازم. اما دوست نازنینم علی بکائیان - که عمرش به سلامت دراز باد - مخالفت کرد و دلیلش این بود که غرق شدن در تکنیک و آرایه‌ها صنایع ادبی، شاید باعث کم‌رنگ شدن احساس جاری در کلام نویسنده شود. من هم نه تنها به این دلیل، اما این فکر را از سرم انداختم.

این‌ها همه را گفتم تا به این جا برسم که نگاه من به این کتاب، همین‌گونه است. من به کتاب سهیل، با نگاه منتقدانه نمی‌نگرم، چرا که اصولاً منتقد نیستم. می‌توانم ایرادات وزنی و کالاتی قافیه و ضعف‌های تألیف را ریزبینانه بنویسم و توضیح دهم (که البته در هر اثری می‌توان ایرادات را یافت و چنین کرد)، اما نمی‌خواهم! دلم می‌خواهد این کتاب را بخوانم و از احساس جاری در نوشته‌هایش که ناخودآگاه مرا به سال‌های دورتر می‌برد لذت ببر. شاید سادگی این کلام، سادگی نوجوانی من باشد، آن جا که تازه دست به قلم شده بود و قفس منتهایی خویش را تمام جهان می‌پنداشتم و شاید به همین دلیل است که همیشه رایج‌سازی که می‌نویسند احترام زیادی قائل هستم، چون می‌دانم هر نوشته‌ای از دل یک خراب‌تر است. خلوتی که می‌شناسمش و دوستش دارم و برایم بسیار ارزشمند و عزیز است.

سهیل می‌نویسد، ملودی می‌سازد و باخته‌هایش را می‌خواند. شاید عده‌ای معتقد باشند در یک اثر حرفه‌ای هر کس باید هر چه را انجام دهد و برای مثال یک خواننده باید از ترانه‌سرا و آهنگساز، ترانه و ملودی بگیرد و بخواند. اما من از همان نوجوانی، زمانی که فهمیدم برخی از خوانندگان خوبان ترانه‌سرای را که می‌خوانند، خود سروده‌اند و بر آن‌ها ملودی سوار کرده‌اند، به این فکر رسیدم که شاید هیچکس مانند خود نویسنده‌ی اثر نتواند مفهوم و احساس ترانه را منتقل کند، چرا که آن مضامین و واژه‌ها را با تمام وجود لمس می‌کند و قطعاً با آنها زندگی کرده‌است. البته قطعاً به شرطی که آن اثر در تمام ارکان، از درجه‌ی کیفی بالایی هم برخوردار باشد.

در این مجموعه، ترانه، شعر، سپیدسرایی و گاهی هم کوشش‌هایی برای غزل‌نویسی به چشم می‌خورد. نمی‌خواهم از شناخت و رفاقتم با سهیل وام بگیرم اما مطمئن هستم شما هم بعد از خواندن این مجموعه او را بهتر و بیشتر خواهید شناخت و رفاقت با او بر خورد کنید، در خواهید یافت که چقدر به نوشته‌هایش نزدیک است. ساده و بی‌حاشی...

یاشار هاشم‌زاده

تهران - بهمن ۱۳۹۵